

-
"Disznóölésnél, poharezgatás közben ezt szokta dalolni":

Most igyál, mozs van benn,
Mozs van módod benne,
Hej, meginnád te torkos kutya,
Pénteken is, szombaton is,
Vasárnap is, bú nélkül is,
Bundás kuty bőréből is,
Hogyha volna benne.

Szép asszony tőgyéből,
Szűzleány méhéből,
Hej, nincsen ojjan suszter-varga,
Aki abból cipőt varrna,
Hogy ki ne jukadna.

-
Feket városnak fehér tornya látszik,
Látom a babámat, más ölébe játszik,
Ó, te magos ég, Majd kiderülsz még,
Kisangyalom, szeretsz-e még? :/:

-
Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

Borköszöntő

Mikor Nóé apánk a szőlőt préselte,

Az új bort ekként köszöntötte:

Hiszek egy Istenben /százakos hordóban,

Ő egyfiába, csutorába,

Harmannapra fölteszik az ember szájára,

Hiszek egy Istenbe,

Kissebb, nagyobb üvegekbe,

Literesekbe, féliteresekbe,

Fertáliteresekbe,

Aggyaisten kedves egészségünkre!

/utána még szokás volt dusnótát mondani, énekelni/:

Ez a jó bor tessék,

Jézus dicsértessék,

Jézus neve dicsértessék,

Mindörökké!

/a körbenjáró poharazás, ivás közben mondták még/: *(dusnótázás)*

A Mari néni iszik most,

Ennek örvendezzünk most,

Le-le-lelevele,

Le-le-lelevele,

Váljon egészségére,

Kedves egészségre!

Pogányszentpéter, Molnár Imréné, 1918.

Mulató dalok.

/Lakodalmi nóták/

Nincs zsebkendőm, varrj zsebkendőm,
Babám egyvet adhatnál,
Közepében, a négy sarkában,
Rozmaringot varrhatnál,
A belseje lilára van,
Sej, de libeg-lobog a széle,
Most tudtam meg a jányok körül,
Kinek van szeretője.

-
Sej-haj, életembe de sok jó pénzt kerestem,
Azt is mind a szép lányokra költöttem,
Vettem rajta alsó, felső sejem-rekoját, :/:
Sej-haj, jaj, de sokszor fölhajtottam az alját.

-
Jó bor terem Badacsonba, de Budán is,
Bari-hegyi se alábbvaló, talán jobb is,
Igyál jó barátom! Tőled nem sajnálom,
Hip-hip-hap-hap, egész éjjel!

Kedves, édes komámasszony, menjünk el a hegyre,
Fölüljünk a pincében a hordó tetjére,
Kifurjuk az oldalát, Ugy megigyuk a javát,
Hip-ha-hap-hap, egész éjjel!

Ördög bujjon komámasszon bocskorába,
Mér nem tudja, hányszor volt el a kocsmába,
Kilenc icés a kend torka, A tizedikkkelx megtoldja,
Komámasszony

Vörs, Simon István, 1895

-
Cifraszűröm szegre van akasztva,
Gyere rózsám, tödd föl a vállamra!
Igy is ugy is ott annak a heje,
Még az éjjel betakarlak vele.

Buzsák, Kara Lajosné, 1940.

Először is szól az Isten, Noje,
Holnap röggel a bárkából szállj ki!
Mögmutatom azt a magos högyet,
Ahová te szőlővesszőt ültetsz.

Másodszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt nézted-e, termött-e?
Termett Uram, annyi bogyót hozott,
Azt gondoltam, hogy az mind átkozott.

Harmadszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt kóstoltad-e, jó-e?
Kóstultam biz, már megöregödtem,
De még ijjen jó szőlőt nem öttem.

Negyedszer is szól az Isten, Noje,
Hát az új bor kóstultad-e, jó-e?
Kóstultam biz, feleségem Sári,
Kezdek én már három Istent látni.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jeli Ilona, 1908.

Elmőnetm a mezőre,
Elmőntem a mezőre-zőre mezőre,
Találtam egy szem búzát,
Találtam egy szem buzát, buzát
Szem buzát, búzát, szem búzát.

Elvittem a malomba,
Elvittem a malomba-lomba, malomba,
Órlesd molnár a buzámat,
Órlesd molnár a buzámat, zámat,
Buzámat-zámat, búzámat.

Sütök belőle perőcköt,
Sütök belőle perőcköt-recköt,
Perőcköt-recköt, perőcköt.

Az öreg is kívánta,
Az öreg is kívánta-vánta, kívánta,
Kívánta-vánta, kívánta.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jeli Ilona, 1908.

A vadgalamb rászállott a buzára,
Én ezelőtt rá se néztem a lányra,
Amiuta a vadgalamb rászállott,
Elszeretem én az egész világot.

Ha elvisznek csernavicki egyesbe,
Vasat vernek lábomra és kezemre,
Vasas lábom fájdalommban zörgetem,
Jaj, Istenem, hol a szabad életem?!

-
Csak azt mondják, hogy én büszke vagyok,
Hogy én mindig a sarkamon járok,
De én arról magam sem tehetek,
Ha az Isten csaljának teremtett.

Csak azt mondják, hogy én korhej vagyok,
Éjjel-nappal a csátdába vagyok, /járok/,
Nem iszom én senki kontójára,
Szeret engem a csaplárosné lánya.

-
Berzencei nádas berők,
Ott terem a derék gyerők,
Ojj igyenes, mind a nádszál,
Hajlik, mind a rozmaringszál.

Ez a falu szép hejön van,
Közepibe szantegyház van,
Köröskörül eperfa nyütt,
Bus gerlice rajt énekütt.

-
Berzencei számtartó kettjébe,
Mögérett a ropogós cseresnye,
Ojjan piros, mind a csöppentett vér,
Meghalok a régi szeretömér.
Biró, biró, berzencei biró,
Két szemedet vájja ki a holló,
Mér soroztál eggöm katonának,
Itt kell hagyni a régi babámat.

-
Berzence, Sánta Vendelné, 1896.

Elveszett a piros pejparipám bakonyi erdőbe,
Elvásott a redesszárú csizmám a sok keresésbe,
Ne keresd a lovat, mert be van már fogva,
A szennai bíró udvarába szól a csengő rajta.
Ismerem a lovam csengőm szólásáról,
Megismerem a szennai leányt ékös járásáról

-
Haragszik az édesanyám,
Hogy énhozzám jár a rózsám,
Rózsa, rózsaszál, örkörvári,
Gyöngyvári, attalai, radnai
Magyaródi, ujlaki, komáromi,
Várkonyi, gercsei, mernyei
Barna kislány gyere ki!

- Szenna, Fekete József, 1889.

Feket városnak fehér tornya látszik,
Látom, a babámat, más ölébe játszik,
Ó, te magas ég, majd kiderülsz még,
Kisangyalom szeretsz-e még? :/:

- Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

Édes, kedves pítős üvegöm,
Tebenned van mindön reményöm,
Oltárod elé letűszöm, :/:
Ojjet iszom, csak ugy nyűszűrgöm.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj megtudod, merre lakom én,
Sárga viaszgyertyát ígetűk, :/:
Barna piros legényt szertűk.

Erre gyere rózsám, merre én,
Maj megtudod, merre lakom én,
Réz-asztalom, bádog a padom,
Új le mellém kedves angyalom!

- Szenna, Zóka Gyurkó Jánosné, 1904.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát;/:
Ha én meg nem adom, ihajná,
Megadja angyalom igazán,

Ecetet a csikra, mézet a mácsikra,
Piros kasmir-szoknyát szenyéri lányokra,
Piros kasmir-szoknyát, ihajná,
Szenyeri lányoknak igazán.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Az én kisanygalom más ölébe játszik,
Ha játszik, hadd játszóék igazán,
Majd megbánja azt még, ihajná.

Szenyer,

-

Ó, te kedves feleségem De szép asszon vagy te,
Beillenél sodrófának, Ojj egynes vagy te,
Völgyet keres a fojóviz, Nem a száraz dombot,
Ki a fene látott szürdolmányon apró ezüstgombot!
Gimbet-gombot, gimbet-gombot, apró ezüstgombot,
Ki a fene látott szürdolmányon apró ezüstgombot?

Bekapáltuk szölleinket Három ízben is,
Nem sajnáltuk rá erőnket, Vol itt haszna is,
Fáradozva emlegettük A szüret nevét,
Noha, tehát jó barátim Igyuk a levét.

Szüretelik már a kadarkát,
Teleszedtem kendőm, a garkát,
Annak adok egy-két ici-pici bilínget,
Aki a szemembe nevetett.

Telik a kád musttal, de édes,
Amitől a szám lett beszédes,
Elbeszélem annak a legnagyobb titkomat,
Aki átöleli derekam.

Kaposvár, /Várda/, Tóthosi Györgyné, 1928.

Először is szól az Isten, Noje!
Holnap röggel a bárkából szállj ki!
Mégmutatom azt a magos hügyet,
Ahová te szőlővesszőt ültetsz.

Másodszor is szól az Isten, Noje!
Hát a szőlőt nézted-e, termőt-e?
Termett Uram, annyi bogyót hozott,
Azt gondoltam, hogy az mind átkozott.
Harmagszor is szól az Isten, Noje!
Hát a szőlőt kóstoltad-e, jó-e?
Kóstulamm biz, bár megöregödtem,
De még ijjen jó szőlőt nem btttem.

Negyedszer is szól az Isten, Noje!
Hát az új bort kóstultad-e, jó-e?
Kóstultam biz, feleségem Sári,
Kezdek én már három Istent látni.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jelli Ilona, 1908.

Megkapáltuk szőlleinket három ízben is,
Nem sajnáltuk rá erőnket, vettük hasznát is,
Fáradozva emlegettük a szüret nevét,
Nosza, kedves jó barátim, igyuk a levét!
Ez a jó bor tessék,
Jézus dicsértessék,
Jézus neve mindörökre dicsértessék!

Édes kedves feleségem, de szép asszony vagy te,
Beillenél sodrófának, ojj igyenes vagy te,
Völgyet keres a folóviz, nem a száraz dombot,
Fene látott szürdölmányon apró ezüst gombot,
Gimbet-gombot, apró gombot,
Sűrű ezüst gombot,
A fene látott szürdölmányon soha ezüst gombot.

Tikos?

A mi civánk férhez akar menni,
Szoszád cica el akarja venni,
Édes cicám, ne hagyj itt bennünket,
Ki fogja meg a mi egerünket?

Büssü, Nagy Mózes Lajos, 1914.

Ha beülök a csárdába,
Leülök mulatni,
Utánam jön feleségem
"aza csalogatni,
~~Feleségem~~menj el hangja,
Feleségem menj el haza,
Addig még ki nem kapsz.

Somogyegres, Novák Gyula, 1886.

-
Nincsen pénzem, van erszényem,
Eggyet mulathatnék,
Nincsen lovam, van kantárom,
Eggyet lovagolnék,
A jó lónak nem kell kantár,
Mégis igazán jár,
A babámnak van más párja,
Mégis énhozzám jár.

-
Három kéve kenderem elázott a vízbe,
Nem bírta ki kötelén a nagy hidegségbe,
Most már csak maradjon, a rokka forogjon,
Ej, dinom-dánom, igyunk hát nem bánom!

Buzsák, "Lina mama", 80 éves, 1961. III. 30. és Ottucsák Mártonné, 906

-
Elmentem én a kocsmába
Muzsikát hallgatni,
Utánam jött feleségem
Engem megpirongatni,
Muzsikának szép a hangja,
Te meg asszony ergye haza,
Addig még ki nem kapsz.

Nagy Márton, 1904.

Énfölöttem hiába dörög az ég,
Én földemet nem vágja el sem az esső,
Mer én arról gondoskodtam,
Földeimet mind eladtam,
Az árát elmulattam.)

Nincsen pénzem, van erszényem,
Eggyet mulathatnék,
Nincsen lovam, van kantárom,
Eggyet lovagolnék,
A jó lónak nem kell kantár,
Mégis igazán jár,
A babámnak van már párja,
Mégis énhozzám jár.

Három kéve kenderem elázott a vízbe,
Nem bírta ki kötelén a nagy hidegségbe,
Most már csak maradjon, a rokka forogjon,
Ej, dinom-dánom. igyunk hát nem bánom.

Sej, dóri, dben-dóri, mam, pörgetője,
Hücs ki rinygyó, papringyó, Sári, Mária tunda,
Csicsóka, csibella, bizony Sári tutella,
Görbe pitra, ballacs, nyja, iket-v.ket, va-va-va.

Buzsák, Ottucsák Mártonné, 1906, és "Lina mama" 80 é. 1961-ben.

1 Jó bor terem Badacsonba, de Budán is,
Bari-hegyi se alávaló, talán jobb is,
Igyál jó barátom, tőled nem sajnálom,
Hip-hap-hap-hap!

3 Örgög bujjon komámasszon becskorába,
Már nem tudja, hányszor velt el a kocsmába,
Kilenc iccés a kend torka, a tizedikkel megtoldja,
Komámasszon!

←
2 Vörs, Siman István, 1895.
Kedves, édes komámasszon, menjünk fel a hegyre,
Fölüljünk a pincében a hordó tetjére,
Kifurjuk az oldalát, úgy mgigyuk a javát,
Hip-hip-hap-hap-hap!

/Noe'-móta/

D. 0 Először is szól az Isten, Noje,
Holnap röggel a bárkából szállj ki!
Mögmutatom azt a magos högyet,
Ahová te szőlővesszőt ültetsz.

Másodszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt nézted-e, termött-e?
Termett Uram, annyi bogyót hozott,
Azt gondoltam, hogy az mind átkozott.

Harmadszor is szól az Isten, Noje,
Hát a szőlőt kóstoltad-e, jó-e?
Kóstultam biz, már megöregödtem,
De még ijjen jó szőlőt nem öttem.

Negyedszer is szól az Isten, Noje,
Hát az új bor kóstultad-e, jó-e?
Kóstultam biz, feleségem Sári,
Kezdök én már három Istent látni.

Rinyakovácsi, Jandzsó Görgyné, Jeli Ilona, 1908.

2. (Elmön~~tem~~ a mezőre,
Elmön~~tem~~ a mezőre-zőre, mezőre,
Találtam egy szem búzát,
Találtam egy szem buzát, buzát
Szem buzát, búzát, szem búzát.

Elvittem a malomba,
Elvittem a malomba-lomba, malomba,
Őrlesd molnár a buzámat,
Őrlesd molnár a buzámat, zámat,
Buzámat-zámat, búzámat.

Sütök belőle peröcköt,
Sütök belőle peröcköt-récköt,
Peröcköt-récköt, peröcköt.

Az öreg is kívánta,
Az öreg is kívánta-vánta, kívánta,
Kívánta-vánta, kívánta.

Rinyakovácsi, Jandzsó Györgyné, Jeli Ilona, 1908.

(Lárvadalmában és
princeszereu is éneklődik)

(átteni a tánchoz, vagy a
tréfés dalszöveghez)

Télen csattog a szekér,
Nyáron baszik az egér,
Azér nyáron baszik,
Mer a pöcsi megfázik.

Hopp, Sári, hangedli,
Gyurós/szaros/valagu Mari,
Összeszartad magadat,
Csupa szar a valagad. !/:

Hopp, Sári sarokra,
Főgd piccsádat marokra,
Ha nem töszöd marokba,
Én dugom a farodba.
Én hajtom föl....

Jankovics Imre 1889

Engem szeress, ne anyádat,
Én hajtom föl a szoknyádat,
Én hajtom föl a szoknyádat,
Baszom a szőrös pinádat./
Hagy lássam, miben a lábad.

B. szemesi tanfolyam. Özv. Csikvár Istvánné, 188

14 15

Mögy a disznó gyöpre, ha lőhet,
Tartok én szeretőt, ha lőhet,
De nem ollan rissz-rossz, rezolvát,
Kinek a szoknyája fölugrátt.
Hanem ojjan szépöt, deréköt,
Kinek a szoknyája leszödött.

-
Ecetet a csikra, mézet a mácsikra,
Sárga ing, a szoknya, szajha ki hordozza/
Sárga indás szoknya, szajha, ki hordozza,
Sárga indás szoknya, ihaja!
Szajha, ki hordozza valaha.

Szenta, Takács János, 1905.

16

Bekapáltuk szöbleinket
Háromizben is,
Nem sajnáltuk rá erőnket,
Volt itt haszna is,
Fáradozva emlegettük
A szüret nevét;
Noha, tehát jó barátim,
Igyuk a levét!

Szenyéri asszonytársaságban, továbbá: Andocs, Szücs Jánosné, 1913.

Hozz bort kocsmárosné
Megadom az árát,
Hozz bort kocsmárosné,
Megadom az árát!
Ha én meg nem adom ihajja,
Megadja galambom valaha,
Ha én meg nem adom ihajja,
Megadja galambom valaha.

Lányoknak az ágya
Rozmaring a lába,
Lányoknak az ágya,
Rozmaring a lába,
Bárcsak tölgyfa volna ihajja,
Hogy ne csikorogna, de soha,
Bárcsak tölgyfa volna, ihajja,
Hogy ne csikorogna de soha.

Engem szeress, ne anyádat,
Én hajtom föl a szoknyádat,
Én hajtom föl a szoknyádat,
~~Baszom a szőrös pinádat.~~
Hagy lássam, mije a lábad.

B. szemesi tanfolyam. Özv. Csikvár Istvánné, 1888

Télen csattog a szekér,
Nyáron baszik az egér,
Azér nyáron baszik,
Mer a pöcsi megfázik.
Hopp, Sári, hangedli,
Gyurós/szaros/valagu Mari,
Összeszartad magadat,
Csupa szar a valagad. ://:

Jankovics Imre, 1889

Hopp, Sári sarokra,
Fogd picsádat marokra,
Ha nem tőszöd marokba,
Én dugom a farodba.
Én hajtom föl....

Jankovics Imre 1889

Dudavista,
Táncra

D. Mögy a disznó gyöpre, ha löhet,
Tartok én szeretőt, ha löhet,
De nem ollan rissz-rossz, rezolvát,
Kinek a szoknyája fölugrátt.
Henem ojjan szépöt, deréköt,
Kinek a szoknyája leszödött.

-

D. 0 Ecetet a csikra, mézet a mácsikra, *mulató dal.*
/Sárga ing, a szoknya, szajha ki hordozza/
Sárga indás szoknya, szajha, ki hordozza,
Sárga indás szoknya, ihaja!
Szajha, ki hordozza valaha.

Szenta, Takács János, 1905.

-

D 0 Ecetet a csikra, mézet a mácsikra, *mulató dal*
Piros kasmer-szoknya illik a lányokra,
Ha illik, nem bánom, ihajném, :/:
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Láttam a babámat, más ölébe játszott,
Ha játszik is, nem bánom, ihajném,
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ölébe játszik,
Ha játszik, nem bánom, ihajném,
Csak egy kicsit sajnálom igazán.

Szőcsénypuszta, Bejhuber Ferenc, 1907.

0 Ó, te kedves feleségem/De szép asszon vagy te,
Beillenél 'sodrófának/Ojj egynes vagy te,
Völgyet keres a fojóviz/Nem a száraz dombot,
Ki a fene látott szürdölmányon/Apró ezüstgombot!
Gimbet-gombot, gimbet-gombot/Apró ezüstgombot,
Ki a fene látott szürdölmányon/Apró ezüstgombot?

2 Bekapáltuk szőlleinket/Három izben is,
Nem sajnáltuk ná erőnket/Vol itt haszna is,
Fáradozva emlegettük/A szüret nevét,
Noha, tehát jó barátim/Igyuk a levét.

Andocs, Asszonycsoport/Szücs Jánosné, 1913.

D 0 Igyál most van benne,
Most van módod benne,
Majd meginnád pénteken is,
Szombaton is, bundás kutya bőriből is,
Hogyha lenne benn.

Csurgó, Borbély Jánosné, 1886

D 0 Hol vagy szerelmes én jó kulacsom?
Hol vagy legkedvesebb édes palackom?
Háromszázhatvanhat literes boroshordó
fordulj hozzám!
A te irgalmas csapoddal tekints le rám!

vall. méjénél-paródia mu-
latás

Somogyegres, Novák Gyula, 1883, és Szenna, Fekete József, 1886.

A vadgalamb rászállott a buzára,
Én ezelőtt rá se néztem a lányra,
Amióta a vadgalamb rászállott,
Elszeretem én az egész világot.

Ha elvisznek csernavicki egyesbe,
Vasat vernek lábomra és kezemre,
Vasas lábom fájdalmimban zörgetem,
Jaj, Istenem, hol a szabad életem?!

? (Katonadalokhoz)

0 Csak azt mondják, hogy én büszke vagyok,
Hogy én mindig a sarkamon járok,
De én arról magam sem tehetek,
Ha az Isten csalfának teremtett.

Csak azt mondják, hogy én korhej vagyok,
Éjjel-nappal a csátdába vagyok, /járok/,
Nem iszom én senki kontójára,
Szeret engem a csaplárosné lánya.

Mr. Károly J.

0 Berzencei nádas berők,
Ott teröm a derék gyerők,
Ojj igyenes, mind a nádszál,
Hajlik, mind a rozmaringszál.

Ez a falu szép hejön van,
Közepibe szantegyház van,
Köröskörül eperfa nyütt,
Bus gerlice rajt énekütt.

0 Berzencei számtartó kettjébe,
Mögérett a ropogós cseresnye,
Ojjan piros, mind a csöppentett vér,
Meghalok a régi szeretőmér.

Biró, biró, berzencei biró,
Két szemedet vájja ki a holló,
Mér soroztál eggöm katonának,
Itt kell hagyni a régi babámat.

(Katonadalokhoz) 20

Berzence, Sánta Vendelné, 1896.

D O Fekete városnak fehér tornya látszik,
Láttam a babámat, más ölébe játszik,
De én azt nem bánom, ihajnálom,
Mégis csak sajnálom igazán.

Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Hozz bort kocsmárosné, megadom az árát,
Ha én meg nem adnám, ihajnálom,
Megadja angyalom igazán.

Tapsony, Nagy Vendel, 1890.

D O Most igyál, mozs van benn,
Mozs van módod benne,
Hej, meginnág te torkos kutya,
Pénteken is, szombaton is,
Vasárnap is, bu nélkül is,
Bundás kutya bőréből is,
Hogyha volna benne.

Szép asszony tőgyéből,
Szüzeleány méhéből,
Hej, nincsen ojjan suszter-varga,
Aki abból cipőt varrna,
Hogy ki ne jukadna!

Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

O Fekete városnak fehér tornya látszik,
Látom, a babámat, más ölébe játszik,
Ó, te magós ég, majd kiderülsz még,
Kisangyalom szeretsz-e még? :/:

Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.